

האורן הבודד / יהודה פרדיס

המספר/ת:

בין הרי ירושלים
הר אחד עומד קרח
אין בו צל ואין בו מים -
אין אפילו ציץ פורח.
לא יצמח שם שום דבר
ויבש, חרב הכל;
מסביב יש רק עפר,
אבנים, סלעים וחול.
אך על ראש ההר עומד
עץ האורן הבודד.

האורן:

כאן אני עומד לבד,
ואיתי אין אף אחד!

החטיבה לחינוך ולקהילה, המחלקה הפדגוגית

כן, לפני הרבה שנים,
פה עמדו עוד אורנים;
אז הכל היה ירוק,
אז היה עם מי לצחוק.
ועכשיו אין אח, אין רע –
הן אפשר להשתגע!

המספר/ת:

כך האורן המסכן
התלונן והתלונן;
את השמש הוא ראה
ואליו מיד קרא:

האורן:

שמש טוב, עמוד, עמוד,
משעמם לי כאן מאד!

השמש:

אין לי זמן, אין לי זמן,
ועלי לרוץ מכאן:
אך אבטיח לחזור
אם אפשר פה לעזור!

האורן:

שוב אני עומד לבד,
ואיתי אין אף אחד!

המספרות:

כך האורן המסכן
התלונן והתלונן ;
עד ששם עבר ענן,
לבנבן, שמן, קטן.

האורן:

בוקר טוב, ענן יקר,
בוא נא, שב כאן על ההר!

הענן:

לא אוכל, כי אין כאן מים –
אשאר לי בשמיים
אך אבטיח לחזור
אם אפשר פה לעזור!

האורן:

שוב אני עומד לבד,
ואיתי אין אף אחד!

המספרות:

כך האורן המסכן

התלונן והתלונן;

רוח יום אחד עברה

ואליה הוא קרא:

האורן:

בוקר טוב לגברת רוח!

בואי על ידי לנוח!

הרוח:

איך אנוח על ההר?

אין כאן צל, אין שום דבר!

אך אבטיח לחזור

אם אפשר פה לעזור.

האורן:

שוב אני עומד לבד,

ואיתי אין אף אחד!

המספרות:

כך האורן המסכן

התלונן והתלונן;

ופתאום שתי ארנבות

אל האורן מתקרבות:

האורן:

בואו הנה ארנבות,
והיו לי חברות!

הארנבות:

אי אפשר פה לעצור
כאן הכל יבש, אפור
אך נבטיח לחזור
אם אפשר פה לעזור.

האורן:

שוב אני עומד לבד
ואיתי אין אף אחד!

המספר/ת:

כך האורן המסכן
התלונן והתלונן;
ציפורים עברו מעל
והאורן שוב שאל:

החטיבה לחינוך ולקהילה, המחלקה הפדגוגית

האורן:

התרצו לשבת כאן?
משעמם לי כל הזמן!

הציפורים:

איך נשב בלי עצים?
איפה כאן נטיל ביצים?
אך נבטיח לחזור
אם אפשר פה לעזור!

האורן:

אוי לי, אוי, ומר לי, מר –
משעמם לי על ההר!
אעמוד תמיד לבד,
אהיה בודד לעד!

המספר:

כך האורן המסכן
התלונן והתלונן;
הוא עמד לבד בהר
וליבו כמעט נשבר
עד שיום אחד בהיר
באו מכיתה בעיר,
ילדות וילדים
חמודות וחמודים.
הם טיפסו על ראש ההר,
והאורן כה אמר:

האורן:

ילדים וילדות,
התרצו פה לבלות?
שבו איתי כאן לתמיד,
אהיה לכם ידיד!

ילד א:

מה מסכן הוא עץ האורן –
הוא עומד לבד כמו תורן!

ילד ב:

מה מסכן הוא, מה אומלל
אין לו חברים בכלל!

ילד ג:

לעמוד ללא חברה –
זה עצוב נורא, נורא!

ילד ד:

נעזור לעץ גלמוד,
כי אחרת הוא אבוד!

ילדה ה:

לא נוכל פה לעמוד,
כי צריכים לשוב, ללמוד!

ילד ו:

מוכרחים לחזור, נכון,
אך מצאתי כאן פיתרון:
עוד נשוב בט"ו בשבט,
כל אחד עם שתיל ביד;
כאשר יבוא אביב
אורנים ניטע סביב!

האורן:

ילדים, תודה רבה!
עוד מעט אביב כבר בא.
כן, הזמן כבר לא רחוק;
שוב הכל יהיה ירוק.
אם ההר עכשיו קרח
אז הכל יהיה פורח.
שמש, רוח וענן
ישמרו כל עץ קטן;
ארנבות וציפורים
יהיו לי חברים;
ויבואו לטייל
ילדים בחורש צל!